

CHÙM THƠ VU LAN BÁO HIẾU PL.2565 – DL.2021

Tỳ khiêu. TS Thích Quảng Hợp

Ta từng nghe câu:

***“Tâm hiếu là tâm phật
Hạnh hiếu là hạnh Phật”***

Thế là, mùa Vu lan năm nay đã về trong cảnh đất nước ta đang căng mình chống dịch covid – 19. Chính phủ và Phật giáo Việt Nam cùng toàn dân đang ra sức tìm cách phòng chống dịch giặc covid, đem lại bình an cho dân tộc.

Trong tình hình này, kinh tế thì chậm phát triển, dịch bệnh thì căng như giầy đàn, ngàn cân treo trên sợi tóc, cái tử như rình rập bên ta.

Vu Lan mùa báo hiếu về làm khơi nên tình hiếu đạo gương sáng của Phật Thích Ca, Đại hiếu Mục Kiền Liên Tôn Giả như là: ***“Làm con hiếu hạnh vi tiên”*** học đạo tu đạo, giác ngộ độ cho Cha Mẹ khỏi vòng trầm luân (HT Thích Huệ Đăng (dịch 2008), *Kinh Vu Lan*, Nhà xuất bản Tôn giáo, tr.15).

Chúng tôi, gồm các thành viên trong nước và nước ngoài, vì lòng mến đạo, học hỏi, hiếu đạo báo hiếu song thân, quê hương đất nước. Cùng nhau sáng tác những vần thơ, thi ca theo nhiều thể loại, tự do, đường luật, lục bát, thất ngôn,... để tạo nên bó hoa tinh thần tinh khiết, Cho Chùm thơ Vu Lan Báo hiếu năm 2021, kính lên Tam Bảo chứng minh, gia hộ quốc thái dân an, âm siêu dương thái.

Góp phần vào nền văn hóa thi ca nước nhà thêm phong phú, hiện tại giúp cho bạn đọc cũng có bài cùng trao đổi hiểu sâu thêm về lòng hiếu thảo của con đối với cha mẹ, cha mẹ yêu thương con cái, họ hàng, làng bản. Từ đó, hiểu thêm được triết lý duyên sinh, vô ngã, nhân quả, con gieo nhân hiếu hạnh: ***“Đạo hiếu vi tiên”*** với cha mẹ, con cháu lại hiếu thuận sau này với ta.

Trong Chùm thơ Vu lan này có sự tham gia khoảng: 41 nhà thơ (tác giả), ra sức đạt tầm 71 bài.

Thơ là sản phẩm tinh thần của những con người yêu đời mến đạo, trọn tình hiếu nghĩa. Thơ không biết giận ai mà ngược lại thơ làm cho con người yêu mến nhau thêm. Thơ nhiều hình ảnh, âm thanh, nghệ thuật tạo hình, câu có khi ngắn khi dài, dễ hiểu cũng có khi khó hiểu, đong đầy triết lý nhân sinh, hiếu giác, đức hạnh của người con Phật.

Trong quá trình sáng tác và biên tập, đã loại một số bài không hợp nội dung. Song chúng tôi đã cố gắng chắc không sao tránh khỏi thiếu sót. Kính mong chư Quý vị thiện trí thức, bạn đọc hoan hỷ, bổ khuyết, lần sau tốt thêm.

Có thể nói, Chùm thơ Vu Lan này tôi xem rất có ý nghĩa, kính gửi Tạp chí xem xét, duyệt đăng bài giúp, ngõ hầu góp phần sinh khí đặc sắc đạo hiếu lan tỏa.

Tôi xin cảm ơn Tạp chí và các tác giả cùng chung tay góp phần vào chùm thơ Vu Lan báo hiếu này trong gần một tháng qua.

Lần nữa xin kính chúc Quý vị và gia đình vô lượng bình an.

Trân trọng giới thiệu:

CHÙM THƠ MÙA VU LAN

Báo Hiếu vu Lan quả đến rồi
Ta càng tỉnh giác mọi người ơi
Xua đi dịch dã, hàm linh khỏe
Hạnh pháp vi tiên rạng đất trời

Tác giả: Quảng Hợp
7.8.2021, Bắc Ninh

CỤ CHO CON CÂU CÓ

(Kính Cống Đại lão Hoà Thượng Thượng Tâm Hạ Tịch Đệ Nhị Pháp Chủ
GHPG Việt Nam)

Dịch dã mùa này ở Bắc Ninh
Ngồi yên một chỗ nhớ đình linh
Đệ Nhị bá thí con câu “có”
Pháp Cống theo con suốt hành trình

Sa Bà đã mẫn Người buông xả
Tịnh độ thanh nhàn quả tới nơi
Gương sáng Đệ Nhị Người căn dặn
Học hiểu song hành có thành thời

Tác giả: Quảng Hợp;
3.08.2021; Bắc Ninh

VU LAN VANG VỌNG

(Nhân dịp mùa Vu Lan năm 2021)

Chuông chùa vang vọng đâu đây
Cốc cốc tiếng mõ, tiếng Thầy xa xa
Chuông mõ sao thấy thiết tha
Vu lan tháng bảy, nhật nhòa trầm tư

Hương thơm phảng phất trên lu
 Chúng con trân trọng, kính yêu cội nguồn
 Vu lan tưởng nhớ công ơn
 Mẹ, Cha vất vả cho con cuộc đời

Chuông chùa vang vọng khắp nơi
 Một lòng thành kính, đời đời chẳng quên!

Tác giả: Đoàn Đăng Đính

2.08. 2021

*

NHỮNG NGÀY THU ĐÓNG CỬA

đã ngàn đêm thu xe bọc thép chạy lên rừng
 bánh sắt nghiền thế kỉ
 rùng rùng đại ngàn tiếng kêu rách xé
 trẻ con và đàn bà, cánh đồng và biển xa
 tóc bạc và tóc tơ
 bao nhiêu phập phồng đã từng chết bỏ

-

đạn cối đông tây rít đêm hồi cổ
 chém đổ rừng cây nêu
 lính học trò giấy trắng thấm máu điều
 hương hoa đạn xói cày thịt nát
 chúng tôi dòng người đi qua thời tiêu điều đói khát
 học mẹ cha ông bà

họ học từ đất nước
 bám rễ vào nguồn mạch
 môi bật máu tươi cắn chặt
 khóc sao còn máu hồn

-

chúng tôi tim gan buộc bện qua con dị tật
 đón đau không cậy ai mang
 mệnh nước người người khuân vác
 gánh nhà người nào người ấy cất
 cánh rừng học đau thương và im bật
 những cái cây cắm rễ sâu mà đứng

-

chúng tôi con nhà khó nhọc
 tai ương trời bỏ xuống
 nghiệp nặng quật phủ phàng
 chẳng rõ từ đâu những ngón ngang bẻ bộn cơ hàn
 cứ toi bởi trút như vũ khúc
 chỉ cố không để rồi thêm khi trái tim lửa tắt

-

những ngày mùa thu cửa đóng
 nghe bóng tối thấp nôi đau
 thương người như thương những con tàu
 lênh đênh phong ba chờ hải đăng làm dấu
 chờ ngày bên hiện ra
 anh về neo đậu
 để những mùa thu vàng & nâu côi cút
 khóc vùi vào nhau.

Tác giả: Nguyễn Thị Kim Lan,
TP Hải Phòng
8.8.2021

*

VU LAN BÁO HIẾU

Tháng bảy âm lịch đến rồi
Vu lan báo hiếu, một đời Mẹ cha
Bâng khuâng nhung nhớ lệ nhòa
Công ơn Cha Mẹ, thật là lớn lao

Cả đời vất vả biết bao
Hương thơm bay tỏa, ngạt ngào đó đây
Âm thầm rơi lệ mắt cay
Anh linh Cha Mẹ, tháng ngày trong tâm

Tháng bảy là tháng tri ân
Nén hương thành kính, thấp lên bàn thờ
Mắt nhòa lúc tỏ lúc mờ
Một lòng thành kính, tôn thờ Mẹ Cha

Vu lan tháng bảy nhạt nhòa
Công ơn Cha Mẹ mãi là niềm tin.

Tác giả: Đoàn Đăng Đính,
2.08.2021

SỰ TÍCH
THÁNG BẢY MƯA NGÂU

Ngưu Lang - Chức Nữ (1)

Trời đã phân vai
Công việc lâu dài
Chăn trâu - dệt vải

Cuộc đời thư thái
Tình cảm dạt dào
Ai cũng ước ao
Tình yêu thắm thiết

Nhà Trời quán triệt
Tách ở đôi bờ
Cách trở bơ vơ
Ngân Hà (2) chia cắt

Hàng năm gặp mặt
Tháng bảy (3) sớm trưa
Nước mắt dư thừa
Tạo mưa cao thấp

Thượng Đế thiết lập
Ô Thước (4) cảm thông

Tạo con đường hồng
Hai bên gặp gỡ.

- Chú thích: (1): Dân gian còn gọi là ông Ngâu - bà Ngâu; (2): Luật nhà trời là tiên nữ - thần (đàn ông) không được lấy nhau nên 2 người bị phạt ở xa cách 2 bên bờ dải Ngân Hà và cho gặp nhau 1 lần/năm vào tháng 7/ÂL; (4): Cảm động mối tình Ông Trời cho dựng cầu Ô Thước (đàn Quạ) qua sông để hai người đi đến gặp nhau.

Tác giả: Nguyễn Chí Dựng
Ngày 02/8/2021

*

KHỔ TRONG TÌNH THƯƠNG YÊU

Cơm rau cùng với chén cà
Sắn khoai trộn lẫn - đời ta đã từng
Mẹ nhìn giọt lệ rung rung
Cha thương con đói - mang bụng nhịn nhường.

Thân gầy một nắng hai sương
Sớm khuya tần tảo - canh trường bên con
Gót chân nứt nẻ chai mòn
Săn da cháy sạm héo hon cuộc đời.

Cổng làng lối tỏa muôn nơi
Dù đi khắp nẻo - nhớ lời mẹ ru

Xuân qua, Hạ đến, tới Thu
Trăm ngàn cực nhọc - con bù sao đây.

Chỉ mong cuộc sống sum vầy
Ấm lòng cha mẹ - những ngày lạnh Đông
Tuổi thơ mẹ bé cha bông
Qua bao năm tháng cũng không quên đời.

Ai còn cha mẹ người ơi
Xin đừng làm mẹ lệ rơi một lần
Hãy luôn chu đáo ân cần
Tuổi già nương tựa - xoay vần trần gian.

Mai này cha mẹ tuổi ngàn
Đừng làm khuất tất oán than điều gì
Lời răn mãi nhớ khắc ghi
Sống tròn đạo nghĩa luôn vì tình thân.

Tác giả: Trần Thắng Bấy; T. Bắc Ninh

29/07/2021

*

NHỚ MẸ

Ngày lễ Vu lan lại đến rồi
Lòng con thương nhớ mẹ khôn nguôi

Bao nhiêu vất vả cùng cay đắng
Mẹ vẫn vì con suốt cuộc đời

Sáu năm vắng bóng mẹ yêu ơi
Để lại cháu con nỗi ngậm ngùi
Ngàn thu gửi lại tình thương nhớ
Mẹ mãi bên con tháng ngày vui.

Tác giả: Nguyễn Bá Mua,
Thôn An Mỹ - xã Mỹ Hương - huyện Lương Tài - tỉnh Bắc Ninh
Điện thoại: 034 3544 366

*

NHỚ MẸ

Mẹ ơi mẹ thật tuyệt vời
Như vàng nhật nguyệt sáng ngời muôn năm
Về nơi cửa Phật mẹ thăm
Đêm đêm hơi ấm vẫn nằm bên con

Lời ru của mẹ mãi còn
Bóng hình của mẹ theo con suốt đời
Hôm nay mưa gió toi bời
Chúng con vẫn về khẩn gọi mẹ ơi

Tác giả: Triệu Vân
Địa Chỉ -80 Hàng Chiếu-Đông Xuân -Hà Nội
Kính Bú

*

VU LAN NHỚ BỐ

Một bông hồng con cài trước ngực
Trong ngày này là tiết Vu lan
Bố ơi ở cõi niết bàn
Chúng con thương Bố muôn vàn nhớ nhung

Cuộc đời Bố đã từng lam lũ
Nuôi các con nếm đủ gian lao
Lên rừng xuống biển nơi nao
Kiếm ra tiền gạo lúc nào cũng đi

Sương gội trắng mái đầu năm tháng
Gió cũng mài hình dáng cằn khô
Nắng mưa chìm nổi sóng xô
Rét căm đông lạnh bố không quản gì

Đời vất vả vì con muôn nỗi
Bao việc làm sớm tối ngày đêm
Ruộng đồng...chài lưới làm thêm
Lo con ăn học ấm êm cửa nhà...

Bảy mươi tám Bố xa mãi mãi
Về tổ tiên bỏ lại chúng con
Lam làm thân xác gầy mòn
Công Cha ví tựa núi non biển trời

Lòng biết ơn suốt đời con tạc
Nghĩa cao dày nào khác biển khơi
Vu lan báo hiếu CHA ời
Tâm nhang linh hiển chứng lời chúng con...

Đa phú, 22/6/Tân Sửu
Tác giả: NGUYỄN ĐÌNH HỢP

*

MẸ TÔI

Mẹ chúng tôi ngoài chín chục mùa đông
Bằng ấy mùa xuân mẹ tôi lam lũ
Mong làm sao cho các con có đủ
Bát cơm đơm đầy - quần áo ấm thân

Có thể thôi thân của mẹ tảo tần
Lo cho con từng ngày từng tháng
Đôi vai trai sần, oằn lưng mẹ gánh
Sạn bàn tay, mỗi gôi bước chân trần

Mẹ chúng con đánh mất tuổi thanh xuân
Vì các con mẹ quản chi khó nhọc
Quặn trong lòng khi các con hờn khóc
Nở nụ cười lúc con giỏi con ngoan

Suốt cả một đời vất vả lo toan
Cho các con rồi nay thêm lo cháu
Bát com thơm từ chính tay mẹ nấu
Gió mát lành cũng tay mẹ bay ra

Mẹ của chúng con nay đã về già
Bằng ấy tuổi bấy nhiêu năm khó nhọc
Tám đứa con mẹ chạy ăn lo học
Nay đã trưởng thành - gia thất bình an...

Con chăm mẹ đâu có dám phàn nàn
Chỉ mong sao mẹ sống vui sống khỏe
Ở trên đời sang giàu là một lẽ
Nhưng cái hơn chính là nghĩa ở đời...

Đa Phú, 12/5/2019

Tác giả: Nguyễn Đình Hợp

*

VU LAN NHỚ VỀ CHA MẸ

Mùa Vu lan lại đến rồi
Lòng con trống trải đơn côi lạnh lùng
Cha già lâu chẳng ở cùng
Cha theo Tiên tổ lâm chung lâu rồi.

Chỉ còn lại mỗi Mẹ thôi
Mẹ giờ sức yếu đứng, ngồi khó khăn
Cuộc đời Mẹ đã nhọc nhằn
Tần tảo khuya sớm đói ăn tháng ngày.

Nuôi con khôn lớn đến nay
Mẹ tôi chịu đựng đắng cay ngậm ngùi
Giờ Mẹ có chút niềm vui
Các con, các cháu ngọt bùi sẻ chia

Cháu nội, cháu ngoại đứng rìa
Đợi Bà lấy kẹo phân chia cho mình
Mẹ tôi sống có nghĩa tình
Cháu nào cũng quý hết mình như nhau

Thế nên con trước, cháu sau
Lúc nào cuộc sống thắm màu tình thân
Tháng bảy báo hiếu tri ân
Con cầm bút viết mấy vần tình thơ...

Tác giả: Hoàng Văn Cân,
Nhuận Tây, Xã Bình Minh, Huyện Bình Giang,
Tỉnh Hải Dương ĐT: 0985504150

*

NHỚ ƠN SINH THÀNH

Mùa Vu Lan chứa chan tình Mẹ
 Tháng bảy về con trẻ buồn thương
 Đòi Cha tàn tảo gió sương
 Còn Mẹ nhịn đói để nhường cho con

Con chưa kịp làm tròn đạo hiếu
 Mong Mẹ, Cha thấu hiểu lòng con
 Ai mà chả muốn vẹn tròn
 Nhưng vì phận số của con quá buồn

Nhiều đêm về lệ tuôn khòe mắt
 Nghĩ cuộc đời héo hắt ruột gan
 Thương Cha, nhớ Mẹ vô vàn
 Ở nơi chín suối có an cõi lòng

Trên trần gian thầm mong yên ổn
 Dịch bệnh đang gây tổn loài người
 Thiên tai đe dọa chêu người
 Rồi đây chẳng biết con người ra sao

Bao nhiêu chuyện ulla vào trong dạ
 Khiến lòng con toi tả bấp bênh
 Trên con thuyền nhỏ bồng bênh
 Chịu sao sóng gió thác ghềnh giờ đây...

Tác giả: Hoàng Văn Cân nt

MẸ ĐỢI

Mẹ đợi, Mẹ vẫn đợi con
 Lặng yên mắt dõi mỗi mòn xa xăm
 Nơi xa mảnh đất Con nằm
 Xót xa lòng mẹ tháng năm đợi chờ
 Đòi Mẹ trải nhiều nắng mưa
 Thân cò lặn lội sớm trưa tảo tần
 Dạy Con học một chữ NHÂN
 Chắc cây súng thép, trong ngàn lời ca
 Khai hoàn rục rỡ cờ hoa
 Chiến trường rộn bước chan hòa tình quê
 ...Trọn đời mẹ đợi lê thê
 Cha con đi cả chặng về đoàn viên
 Đắng cay Mẹ chịu ưu phiền
 Cơm niêu nước lọ ngồi yên vui đầy
 Con đi vì nước non này
 Mất Con nhưng Tổ quốc ngày nở hoa
 Bàn thân nhìn phía trời xa
 Rung rung ngân lệ, âm xòà NIỀM TIN

Tác giả: Đỗ Quang Vinh,
 Số nhà 151 Quách Nhân
 Phường Xương Giang, TP Bắc Giang
 ĐT: 0815356191

*

MẸ CỨ NÓI DỐI

Cả một đời mẹ cứ còn nói dối
Mẹ chưa ăn vẫn nói mẹ no rồi
Chỉ mong con nhanh biết đứng biết ngồi
Con trưởng thành bên vành nôi của mẹ

Mẹ chiu chắt dòng sữa dành cho bé
Khi đói nghèo quạnh quẽ những chiều mưa
Chỉ se lòng cơm nguội với muối dưa
Cơm nóng hổi mẹ vừa ăn rồi đó

Những chiều đông mỏng manh đi trong gió
Dành cho con áo đỏ với mền bông
Mẹ mỉm cười hỏi: Con có ấm không
Mẹ run rẩy bếp lửa hồng reo cháy...

Con lên đường xa nhà từ buổi ấy
Bao nhiêu năm không thấy ghé thăm nhà
Mẹ nhắn tin yên trí ở quê nhà
Mẹ vẫn khỏe chẳng phải lo con nhé

Mẹ dối con từ lúc còn thơ bé
Bao năm rồi mẹ lặng lẽ chờ mong

Con trở về khi thống nhất non sông
 Con ngẩn ngơ xé lòng thương mẹ

Sao mẹ nói mẹ vẫn còn rất khỏe
 Mà ra đi lặng lẽ Mẹ không chờ
 Nhìn khói hương lòng đau thắt ngẩn ngơ
 Con chợt tỉnh biết bao giờ gặp mẹ

Cả một đời con ơn Người khôn kể
 Tự trách mình sao để mẹ cô đơn
 Mẹ đối con không nỡ giận con hờn
 Nay con hiểu vì thương con mẹ đối

Thơ: Đỗ Vinh, 2021

*

CON NGÃM MÙA VU LAN

Con tìm Mẹ, Cha nơi niết bàn.
 Một vầng sáng rực tựa hào quang.
 Chân linh Cha Mẹ nơi cửa Phật.
 Tâm an thanh tịnh được thanh thang.
 Tháng bảy Vu Lan mùa báo hiếu.
 Công danh dưỡng dục sao đáp đền.
 Công ơn sinh thành như Trời biển.
 Bông hồng cài ngực có xứng tên.

Cha Mẹ ban cho đời châu báu.
Hỏi đã làm gì...Mẹ âu lo?
Kiền Liên khoét mắt vì cứu Mẹ.
Thay đời trần tục hỏi ai cho?
Vu Lan báo hiếu xưa truyền kiếp.
Để đến muôn đời dấu khắc ghi.
Công ơn Cha Mẹ...gì báo bổ?
Danh từ bội nghĩa hắt toẹt đi...

Tác giả: Kiều Liễu, 2021, Tỉnh Hà Nam

*

BÁT GIÁC TÔI

Gọi mấy lần mới thông máy
Để liên hệ xin trợ cấp dịch bệnh
Một người có lẽ trẻ tuổi ngáp và trả lời

Bỗng tôi bối rối
Chỉ sợ cô ấy gục bên điện thoại
Như ông bà tôi thế kỉ chiến tranh

Nhưng rồi mọi thứ cũng xong
Dù cô ấy nói một giọng nhọt nhọt
Nhưng sẽ có cho tôi tiền trợ cấp sinh viên du học

Nhớ sự cạo nhạo của người lái xe buýt
Mỗi khi ông ấy đón chúng tôi bên hàng cây
Bất giác rì rào tôi mùa lá non trở lại

Tác giả: Ban Mai - TP Hải Phòng,
8.2021, Sydney

*

VU LAN BÁO HIẾU

Vu lan báo hiếu đến rồi
Ngẫm về cha mẹ một đời kinh qua
Lắng lo việc nước việc nhà
Tháng năm gồng gánh bốn ba hao mòn
Ngược xuôi nuôi nấng đàn con
Thân cò mẹ gánh héo hon hao gầy
Chạy com từng bữa, từng ngày
Dãi dầu nếm đủ đắng cay muôn phần
Một đời cơ cực gian truân
Cha luôn vất vả tảo tần sớm khuya
Mẹ cha gánh vác sẻ chia
Nắng mưa dãi dãi sớm khuya bão bùng
Nay con thương nhớ vô cùng
Mẹ cha quá cố rưng rưng lệ nhòa

Son Tây,

02/ 08/2021

Tác giả: Phùng Thị Lành

*

VU LAN

CẢM ƠN TỚI MẸ KÍNH YÊU

CẢM động lắm mẹ ơi con nhớ
ƠN của người mãi ở trong tim
NGƯỜI luôn chăm chỉ kiếm tìm
MẸ tôi lặn lội vẫn in dáng chiều

KÍNH trọng nghĩa một lòng ghi nhớ
YÊU thật nhiều con khổ nào cam
CẢ đời gắn bó mẹ làm
ĐỜI người cực khổ muôn vàn đắng cay

VẮT nhiều lắm mẹ nay già yếu
VẢ thương con tưng thiếu người chê
SỚM khuya lặn lội đủ nghề
CHIỀU nay con đã chạy về mẹ ơi

VÌ tình mẹ muôn đời ghi nhớ
CON mãi in hình ở mỗi chiều
CẢM ƠN NGƯỜI MẸ KÍNH YÊU
CẢ ĐỜI VẮT VẢ SỚM CHIỀU VÌ CON

Tác giả: Tuấn Vũ, 2021

BÔNG HỒNG ĐEN

(Thể thơ song thất lục bát tri ân tháng Vu lan)

Tháng bảy tới lòng con nghẹn đắng
 Mắt tuôn sầu dạ buốt tái tê
 Mùa vu lan nữa lại về
 Thương cha nhớ mẹ con nhòa lệ rơi!

Buồn nào đếm được tôi mất mẹ!
 Sầu nào đong vơi bớt vắng cha!
 Bông hồng cài ngực xót xa
 Áo con sao lại hoa là màu đen?

Thương cha mẹ xưa quen vất vả
 Cả cuộc đời cực khổ vì con
 Lo cơm lo áo mỗi mòn
 Hao gầy thân xác vẫn còn thương con

Nay cơm áo đủ đầy khá giả
 Con mất rồi mất cả mẹ cha
 Nén nhang thơm ngát hương hoa
 Tổ lòng con tới mẹ cha nơi nào?

Nhờ ngọn gió bay xa muôn dặm
 Chôn cửu tuyền cửa Phật linh thiêng
 Nhấn giùm cha mẹ con thương
 Suốt đời mang nặng ơn công mẹ thầy!

Tác giả Nguyễn Ngọc Diệp
Hà Nội, 03/8/2021

*

MÙA VU LAN NHỚ MẸ

Tháng Bảy về thương lắm hạt mưa ngâu
Nay con cháu nhắc nhau ngày báo hiếu
Cả đời mẹ hy sinh ai cũng hiểu
Biết lấy gì đền đáp nghĩa người đây!

Bông hồng trắng con mang cài trên ngực
Thương nhớ lắm những lời cha mẹ dạy
Đến nay buồn mà nước mắt tuôn trào
Đáng sinh thành làm chúng con sao xuyên

Tháng Bảy về Vu lan lại tiệc đến
Bao nhớ nhung sâu dạ đến thê lương
Nỗi u buồn sao chua xót mãi vương
Tình ơn nghĩa là lẽ thường ghi tạc

Nhớ người mẹ bao ngày đêm xa cách
Nặng ân tình làm thổn thức tim đau
Bóng đèn khuya vẫn cứ sáng xuyên màu
Nghe da diết tiếng chuông chùa vang vắng

Những đường kinh thì thầm trong đêm vắng
 Sao buồn lòng nghe thánh thót từng câu
 Nguyện cầu mong hồn lạnh khuất phiêu sầu
 Niệm Di Đà vang vọng sân chùa vắng

Đêm Vu lan khuya xót lòng tĩnh lặng
 Những nỗi niềm chắt chứa đến cảm thương
 Tháng Bảy mùa Vu lan tựu giảng đường
 Cho linh hồn được siêu sinh bá vọng

Kiếp hồng trần mong yên bình cuộc sống
 Nghĩa sinh thành chúng con mãi không quên
 Ôi cuộc đời thiếu bóng mẹ buồn tênh
 Nay con cháu dâng hương trầm kính lễ

Kiếp nhân sinh cháu con xin đáp đền
 Cuộc sống mới giờ đâu còn thấy mẹ!

Hưng Yên, 25/7/2021

Tác giả Nguyễn Thị Hiệp

VU LAN NHỚ CHA

Nhớ tháng Bảy Vu Lan về báo hiếu
 Gọi cánh buồm xa ngái phía trùng khơi
 Con đi mãi tìm về ngày tháng trước
 Nước mắt lã dài! nhớ lắm Cha ơi!

Dòng sông sâu cũng có ngày voi cạn
 Con tìm hoài Cha hỏi ở nơi đâu
 Trời xanh hỏi lấy ai làm bầu bạn
 Để lời thương đôi mắt ướt ly sầu

Nhớ ngày bé khi con còn chập chững
 Trên cây cầu cha dìu dắt qua sông
 Chân con bước mà tay ghì áo Mẹ
 Nay đã đi vui chốn ấy tang bồng

Khi đất nước vẫn còn đang chia cách
 Cha lên đường để giải phóng quê hương
 Con nhìn thấy mắt Mẹ trong sâu thẳm
 Tháng năm oi mòn mỏi giữa vô thường

Và cuộc chiến đã vào kỳ khốc liệt
 Khúc khải hoàn trong bao nỗi yêu thương
 Nhưng con biết giữa trời xanh cao rộng
 Cha dõi theo từng bước ở trên đường

Lễ Vu Lan con xin về nơi ấy
 Nơi Cha nằm ngày ấy phía xa xôi
 Thắp nén nhang với bông hồng màu trắng
 Nhớ ơn cha con đứng vững giữa đời

Tác giả: NGHIÊM THỊ CHÂU LOAN,

3.8.2021, TP Hà Nội

*

Ở N ĐẮNG SINH THÀNH

Mẹ tôi mang nặng đẻ đau
Mười ngày chín tháng mang bầu sinh tôi
Tôi được hai tám ngày trời
Mẹ tôi vĩnh biệt cuộc đời ra đi

Đau lòng sinh tử biệt ly
Thương con mẹ cố ôm ghì lấy con
Sữa khô, lòng héo, thân còm
Trước giờ ly biệt vẫn còn níu con

Sinh thành đặng với núi non
Trời cao biển rộng vẫn còn kém xa
Mẹ là tất cả rừng hoa
Mẹ là tất cả bài ca trên đời

Hôm nay con lớn khôn rồi
Thương cha, nhớ mẹ, nhớ thời ấu thơ
Mồ côi với cảnh bơ vơ
Đói cơm khát nước biết nhờ cậy ai

Cha còn nặng gánh hai vai
Làm cha, làm mẹ thân hài gian truân
Sớm khuya mưa nắng tảo tần

Đêm đông giá buốt tím bầm thịt da

Thương con cơm mắm dưa cà
Cha nhường con hết còn cha nhịn phèo
Trăm đường vất vả gieo neo
Vì con cha phải đói nghèo vậy thôi

Công cha nghĩa mẹ biển trời
Con xin khắc cốt đời đời chẳng quên
Bằng người... con hứa vươn lên
Hiếu trung con sẽ đáp đền mẹ cha

Tác giả: Nguyễn Tiến Lực, 03 / 08/ 2021

Xã Trung Nghĩa, thành phố Hưng Yên

tỉnh Hưng Yên

*

TẾT VỀ NHỚ CHA MẸ

Đã hai mươi sáu năm rồi
Tết về vắng bóng Cha ơi thật buồn
Còn đâu bóng Mẹ sớm hôm
Cùng con và cháu vui buồn có nhau

Hai sáu năm đã rất lâu
Mà sao con ngỡ như sau đêm dài
Mỗi khi thức dậy sớm mai

Vẫn thoảng bóng Mẹ khoan thai hôm nào

Xuân về rợp đỏ mặt, đào
Ngát hương khoe sắc gió chào khế đu
Chiều về thoảng vọng lời ru
Nghe sao tha thiết nói từ con tim

Xuân về vui tết đoàn viên
Con thời vắng bóng Mẹ hiền, Cha yêu
Mong sao ngày tháng ngược chiều
Quay về xưa cũ sớm chiều có nhau

Cho dù cơm cháo cùng rau
Có Cha với Mẹ con đâu ngại ngần
Nghĩa Cha tình Mẹ ngàn lần
Khắc ghi tâm trí tình thân muôn đời.

Tác giả: Đặng Ánh Hồng

Lạng Sơn, tháng 8/2021

*

MẸ TÔI

Tác giả: Đặng Ánh Hồng

Mẹ tôi giờ đã không còn
Cả đời tần tảo nuôi con học hành
Mẹ tôi từ thuở tóc xanh
Lo toan gánh vác, dùm dành vì con

Tắm áo đẹp, miếng ăn ngon
 Mẹ luôn nhớ để phần con, phần chồng
 Tình Mẹ nặng tựa dòng sông
 Phù sa bồi đắp ven sông, bãi bờ

Cơm ngày hai bữa Mẹ chờ
 Cả nhà đông đủ Mẹ giờ mới ăn
 Trước kia thời buổi khó khăn
 Cơm rau, cháo muối, canh cần Mẹ ơi...

Giờ nay cuộc sống khá rồi
 Thì đâu còn Mẹ ... Mẹ ơi ... chạnh lòng
 Trời xanh, biển rộng mênh mông
 Công Cha, nghĩa Mẹ vun trồng đời con

Bóng chiều sắp ngã về non
 Phận con chữ Hiếu biết tròn hay chưa?
 Các con, các cháu hiện giờ
 Công việc, gia thất, ước mơ trưởng thành

Ít nhiều cũng đã rạng danh
 Gia tộc, dòng họ nhà mình Mẹ ơi
 Thương con Mẹ ngự trên trời
 Hãy yên giấc nghỉ ở nơi suối vàng

Tác giả: Đặng Ánh Hồng

Lạng Sơn, 8/2021

*

VU LAN NHỚ MẸ

Đêm trường nhớ quá mẹ ơi
Thân cò lặn lội một đời vì con
Vai gầy mẹ những héo hon
Lo đàn con nhỏ chúng con nên người

Bây giờ mẹ được thành thoi
Đau lưng tay nhức sức vơi cạn dần
Lại còn đau cả cái chân
Đêm nằm khó ngủ bản thân chẳng yên

Thương sao thương quá mẹ hiền
Nhớ ngày xưa ấy triền miên đói nghèo
Gia đình chín miệng ăn theo
Tần tảo khuya sớm gieo neo tháng ngày

Bát cơm trộn sẵn ai hay
Canh rau má lược tàu bay trên rưng
Dưa cà mắm tép mẹ chung
Các con ngoan khỏe mẹ mừng mẹ vui

Tặng gia mảnh ruộng mẹ vui
Dầm ba khóm lúa thấy vui trong lòng
Nhìn đàn con khỏe thâm mong

Mai sau khôn lớn ấm lòng mẹ cha

Lớn lên xây dựng cửa nhà
 Trai dâu gái rể gần là hai mươi
 Cháu chắt đông đủ mẹ cười
 Gia đình hạnh phúc nhất đời mẹ ơi

Cầu mong mẹ mãi vui tươi
 Bên con bên cháu thanh thoi tuổi già
 Cháu con quanh quẩn đâu xa
 Mẹ như ông bụt hiện ra giữa đời

Tác giả: Vũ Thị Phương, 2021

Tỉnh Bến Tre

*

HỨA VỚI MẸ CHA

Con xin cúi lạy hương hồn cha mẹ
 Đã cho con thân thể khỏe hôm nay
 Bao công lao vất vả hàng ngày
 Đã có được trong tay niềm hạnh phúc

Ai cũng thấy vô cùng bái phục
 Từ gian lao từng lúc đã đi lên
 Các con ngoan nèn kinh tế vững bền
 Từ xóm dưới, làng bên ai cũng nể

Tưởng à ỏn và lâu dài mãi thế
 Nào ngờ đâu dâu bể của cuộc đời
 Bọn xâm lãg bành trướng đánh đến nơi
 Cha mẹ chết chúng con rời chạy chốn

Qua vất vả gian lao và khỏn đón
 Đến hôm nay con đã lớn nên người
 Luôn tràn trề một nỗi nhớ khôn khuôi
 Về cha mẹ đang ở nơi chín suôi

Nay quyết định nên nghỉ làm một buổi
 Sắm hương hoa để gửi tới mẹ cha
 Con khấu đầu mong cha mẹ thứ tha
 Vì con chưa đáp đền ơn dưỡng dục

Con xin hứa hàng ngày luôn tích đức
 Để nơi xa cha mẹ được an tâm
 Cho quê hương phát triển được đúng tầm
 Để ngăn chặn bọn ngoại xâm nhòm ngó.

Ngày 3/8/2021

Tác giả: Nguyễn Diễm

Tam Điệp, Ninh Bình

THÁNG BẢY VỀ NHỚ MẸ

Nghe làng xóm người ta đã tả
 Đòi mẹ xưa vất vả, gian nan
 Mang thai ba tháng... Giặc càn...
 Bắt luôn bố... rồi băm tan xác người

Mẹ phải trốn tìm nơi sinh sống
 Bụng mang thai lao động kiếm ăn
 Trái bao gian khó, nhọc nhằn
 Ngày đêm vất vả làm ăn nuôi mình

Công ngày tháng, dưỡng sinh của mẹ
 Chẳng thể nào mà kể hết đâu
 Nhớ khi mẹ mới mang bầu
 Cơm toàn độn lẫn với rau thối à

Đến lúc đẻ con ra bé tẹo
 Cháo sung ăn đến héo cả hồn
 Nhiều hôm cháo bẹ, khoai môn
 Ăn vào mà cứ thấy cồn ruột gan

Khi con lớn vào Nam đánh giặc
 Mẹ một mình ngoài Bắc đơn côi
 Hòa bình con trở về rồi
 Chưa kịp báo đáp mẹ tôi về già

Nay tháng bảy con ra ngoài mộ
Thấp tâm nhanh để tỏ lòng mình
Trên trời mẹ có anh linh
Giúp cho con cháu nhà mình được yên.

Ngày 3/8/2021
Tác giả: Nguyễn Diễm
Tam Điệp, Ninh Bình

*

LỜI RU CỦA MẸ

À ơi ...tiếng mẹ ru con
Tiếng ru man mác vẫn còn quanh ta
Lời ru mềm mại, ơi à
Lời ru chín tự thưở cha bên mình.
Tiếng ru xao xác, thấm tình
Tấm lòng của mẹ, lòng hình bóng cha
À ơi! Tiếng mẹ ơi à
Lời ru thoáng nổi xót xa duyên mình
Không duyên, không nợ nên tình
À ơi ...thương khúc lung linh nôi mềm ...

HN, 11-2016
Tác giả Hoàng Thanh Hương

*

VU LAN NĂM NAY

Lại một mùa Vu Lan
 Gặp ngày mưa ngâu
 Nước mắt chia ly sầu thảm
 Những dòng sông mùa lũ đục ngầu
 Năm xưa còn Cha
 Năm ngoái con về còn Mẹ!
 Năm nay người đang ở đâu?
 Nén nhang cháy tàn đau
 Cong oản nặng trĩu
 Di ảnh Cha Mẹ chỉ cười
 Tóc tôi bạc nhiều thêm
 Giống cơn mưa chiều không dứt hạt
 Vu Lan sắp đến
 Mùa báo hiếu mâm cơm trên bàn thờ cô quạnh
 Những tập vàng mã áo quần bằng giấy
 Nghẹn ngào nước mắt vòng quanh
 Của thơm thảo đây miếng ngon hiếu lễ
 Đặt lên bệ xuống vẫn nguyên
 Như ngày xưa Ông Bà lại nhường phần con cháu?
 Nước mắt chảy xuôi ở đời là thế
 Với tôi năm nay Mùa Vu Lan chỉ còn tưởng nhớ
 Công sinh thành của Mẹ của Cha
 Khi con về báo hiếu
 Mưa dầm không dứt

Tháng bảy mùa Vu Lan
Trên những nén nhang
Tàn cong chứng giám!

Hà Nội, ngày 03/8/2021

Tác giả: Tân Mai

*

VU LAN CON BÁO HIẾU

Sắp rồi đây đến ngày rằm tháng bảy
Con mơ màng được thấy lại mẹ cha
Đôi chân từng khắp bốn biển trời xa
Lá vàng rụng cũng là khi nhung nhớ.

Thời bé dại con gọi cha kêu mẹ
Mà hôm nay người lỡ gặp tổ tiên
Rồi an nhiên nương tựa ở cõi thiên
Con mộng寐 mơ tiên đang ẩn hiện.

Lễ xóa tội nén nhang xin dâng tiến
Thấy dáng hình hư ảo giữa khói hương
Đã lâu rồi con sống thiếu tình thương
Bên cha mẹ ngày đêm thường dậy dỗ.

Mất cha mẹ cuộc đời con quá khổ

Xưa khó khăn đâu trả nghĩa sinh thành
 Muộn quá rồi cha mẹ bước quá nhanh
 Đâu dừng lại chờ các con báo hiếu.

Bằng này tuổi con giờ đây mới hiểu
 Dưới suối vàng tha thiếu sót con thơ
 Cõi niết bàn trên ấy chắc đang chờ
 Nơi cực lạc tây phương mơ tiên cảnh.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

3.8.2021

Tác giả: Vũ Hà

*

VU LAN THƯƠNG CHA NHỚ MẸ

Bao lâu rồi không được gọi tiếng cha
 Lúc buồn tủi chẳng được xà lòng mẹ
 Cha khuyên nhủ bằng những lời khe khẽ
 Mẹ vỗ về nhẹ nhẹ lúc con đau

Tiếng à ơi bằng khúc hát dãi giàu
 Nghe êm ả giữa sắc màu hoang lạnh
 Những đêm tối một thân gầy mảnh khảnh
 Ngóng chờ con trong cảnh gió đông về

Rồi một ngày con trở lại miền quê

Thăm chón cũ những trưa hè oi ả
 Nơi ta đã từng một thời vất vả
 Vói người cha có cả mẹ bên mình

Mẹ mỉm cười ngời ánh mắt lung linh
 Cha khẽ nói thương con mình xa xứ
 Rồi lặng lẽ trầm ngâm và tư lự
 Nỗi buồn nào sao cứ mãi trong tôi

Tháng ngày qua lòng xao xuyến bồi hồi
 Cha mẹ đã về nơi miền tiên tổ
 Để lại những ngậm ngùi căn nhà cũ
 Khi con về lời khuyên nhủ cũng không

Mùa Vu Lan tặng cha mẹ đoá hồng
 Làn khói toả thoảng hương trầm thơm ngát
 Bay bổng lãng cùng gió chiều dào dạt
 Thương cha nhiều đau buốt ở con tim

Mùa Vu Lan con gái lại đi tìm
 Trong hoang hoải niềm thương vô bờ bến
 Lòng cha mẹ cuộn trào như sóng biển
 Lúc âm âm nhưng êm dịu bao dung

Mùa Vu Lan trời vẫn toả nắng hồng
 Miền cõi nhớ với lòng con khắc khoải
 Mong cha mẹ cùng tổ tiên mãi mãi

Hãy mỉm cười cùng nỗi nhớ đầy vui.

Sài Gòn: 3.8.2021

Tác giả: Vân Hà

*

TRONG TRANH

*

Một buổi chiều trời nắng xám da
Ba giờ rưỡi tốp trẻ ra chùa
Trông tranh ráng phượng trong cổ tích
Lớp trắng phô bày đẹp tựa xưa

Tác giả: QH,
7.8.2021, Bắc Ninh

*

Tâm Vàng

Đệ tử nhà mình quý tựa vàng
Đen đen, trắng trắng, lại nghèo, sang
Cho dù xấu tốt đâu không biết
Đạo Hiếu Kiên Liên tâm tỏ vàng

Bắc Ninh, 06.08.2021

Tác giả: QH

*

MẸ

Chẳng phải tìm Phật đâu xa
 Phật là Cha, Mẹ trong nhà đó thôi
 Dù đi góc bể chân trời
 Cũng không tìm được mặt trời thứ hai
 Nâng niu từ độ mang thai
 Đến khi sinh nở mệt nhòa vì ta
 Chín tháng nở nhụy khai hoa
 Qua bao đau đớn mới ra hình hài
 Rồi ta lên một lên hai
 Bao nhiêu là sữa trong người nuôi ta
 Đến khi lùn cùn lên ba
 Biết đi biết chạy Mẹ Cha vui mừng
 Ngược xuôi cái lá miếng gừng
 Những khi nóng sốt đã từng vì ta
 Đêm nằm con có sủa ra
 Chỗ ướt Mẹ nằm chỗ ráo nhường con
 Bởi nên Mẹ mới hao mòn
 Bao phần nhan sắc vì con đó mà
 Mẹ nuôi năm bảy chúng ta
 Thế mà lăn lóc như là sắn khoai
 Mạnh khỏe dáng vóc hình hài
 Gả chồng lấy vợ gái trai cả rồi
 Công lao như biển như trời
 Sánh sao cho đặng cuộc đời Mẹ cho.

Tác giả Nguyễn Kiên

8/5/2021

*

LỄ VU LAN

Ngân nga vang vọng chuông chùa
Khói hương lan tỏa nhớ mùa Vu Lan

Tình thương của Mẹ ngập tràn
Cho con cuộc sống bình an mỗi ngày
Bông hồng cài áo hôm nay
Ơn cao nghĩa cả tình dày khắc ghi

Tác giả: Nguyễn Chuyên, 2021

Bắc Ninh

*

CON MUỐN

Con muốn mãi được gần kề bên mẹ
Được cưng chiều như hồi bé đó cơ
Buổi chợ tan ngồi ngoài ngõ đón chờ
Quả thị chín cùng ông bơ bỏng ngọt

Buổi chiều muộn lại ngân nga thánh thót
 Đôi mắt huyền như hai giọt sương pha
 Ôi bé cung mẹ bảo hết bố à
 Mai lớn sẽ miêng hát ca rất giỏi

Đêm nũng nịu ghé đầu nghe mẹ nói
 Chuyện cổ nào cô tám gọi bóng ăn
 Chuyện sao khuya bỏ đi hội đêm rằm
 Giọng ảm nhẹ hơn ngàn trăm tia nắng

Mẹ nhìn ngấm rồi nghĩ suy thẳm lặng
 Thương con nhiều nỗi lo lắng hằn in
 Mẹ hy sinh hết cả thân mình
 Người hơn cả ánh bình minh nữa đó

Con hay ước mình giờ còn rất nhỏ
 Được bên người như con gió hè sang
 Thôi mát hơn vào tóc mẹ dịu dàng
 Không sợ rụng màu bớt mang trắng ấy

Muôn nắm chặt bàn tay gầy run rẩy
 Ngày mỗi ngày nụ cười thấy thoi miên
 Những nếp nhăn xoá khỏi mắt mẹ hiền
 Con muốn lắm gặp bà tiên con bảo

Muốn nhìn mẹ ngồi ngoài hiên đan áo

Từng ngón tay như lướt dạo phím đàn
 Áo ấm dày bao tình cảm chứa chan
 Tình của mẹ cứ ngập tràn con mãi.

Tác giả: Nguyễn Chuyên,
 2021, Bắc Ninh

*

HAI LẦN CON NÍT
 Hấn là người thành đạt
 Gia cảnh rất đẽ huề
 Có con ngoan, vợ đẹp
 Cuộc sống vạn người mê.

Cứ mỗi lần giỗ mẹ
 Hấn thết cỗ linh đình
 Nào sơn hào, hải vị...
 Để chứng tỏ cái tình.

Trong một lần dọn dẹp
 Dem vớt bớt đồ thừa
 Hấn thấy quyển nhật ký
 Của mẹ mình năm xưa.

Tò mò nên hấn đọc
 Những con chữ quay cuồng
 Bởi những trang nhật ký

Là những câu chuyện buồn:

Ngày... tháng... năm... mẹ tủi

Con mắng mẹ: Già rồi

Sao còn như con nít

Làm cơm vãi khắp nơi!

Ừ! Bởi vì tuổi lắm

Nên mắt kém, tay run

Có làm rơi ít hột

Âu cũng chỉ chuyện thường!

Khi con còn nhỏ dại

Cũng làm vãi khắp nơi

Mẹ quét, lau, gom lại...

Đâu trách mắng nửa lời?

Ngày... tháng... năm... mẹ tủi

Con mắng mẹ: Mặc đồ

Sao lóng nga lóng ngóng

Y hệt nhành cây khô!

Ừ! Tuổi già xương cứng

Gân cũng chẳng dẻo dai

Khó xở xoay, quay trở

Sao cứ mắng mẹ hoài?

Khi con còn nhỏ dại
 Cứ hiếu động chân tay
 Mẹ mặc hoài mới được
 Đâu trách mắng nọ này?

Ngày... tháng... năm... mẹ tủi
 Con mắng mẹ: Điếc à?
 Trả lời rồi vẫn hỏi
 Cứ như trúng phải tà!

Ừ! Già nên nghễnh ngãng
 Nghe lúc được, lúc không
 Mẹ mới đi hỏi lại
 Mắng chi để tủi lòng?

Khi con còn nhỏ dại
 Hỏi đủ chuyện trên đời
 Mẹ kiên trì đáp lại
 Đâu mắng mỏ một lời?

Ngày... tháng... năm... mẹ tủi
 Con mắng mẹ: Bực mình!
 Cả đêm ho sù sụ
 Mất ngủ cả gia đình!

Ừ! Tuổi nhiều bệnh lắm
 Quy luật của tự nhiên

Mẹ đâu mong như thế
Mắng chi để tui phiền?

Nhớ khi con nhỏ dại
Đủ thứ bệnh mang vào
Hàng năm trời khóc quấy
Mẹ đâu trách câu nào?

Ngày... tháng... năm... mẹ tui
Cứ mỗi bận ăn cơm
Mẹ phải ngồi góc khuất
Bởi người mẹ không thơm.

Ừ! Kiếp này ta sống
Con nít đến hai lần
Mẹ già không tự liệu
Tất cả cậy con làm!

Nhớ khi con nhỏ dại
Tè, ị bậy khắp nơi...
Mẹ lau chùi, tắm rửa
Có bao giờ chê hôi

Ngày... tháng... năm... mẹ yếu
Chắc chẳng thể... nữa rồi
Những dòng này mẹ viết
Là sau cuối trong đời:

Dù cho con lạnh nhạt
Hay gắt gỏng bác, chị
Mẹ chỉ buồn đôi chút
Chứ không trách cứ gì!

Con vẫn là con mẹ
Bé bỏng và đáng yêu
Dù cho theo năm tháng
Con đã đổi thay nhiều...!

Hắn thẫn thờ nét mặt
Nhìn lên phía bàn thờ:
Ánh mắt bà âu yếm
Qua lớp khói hương mờ!

Hắn nấc lên từng chập:
Con bất hiếu mẹ ơi
Con muốn xin lỗi mẹ
Nhưng đã quá muộn rồi!

Tác giả: Nguyễn Mạnh Hùng, 8.2021
Chính Mỹ, Thủy Nguyên, TP Hải Phòng

*

THÁNG BẢY
BÁO HIẾU MẸ CHA

Bước vào tháng bảy lập thu
 Âm lòng mát mẽ mây mù khói giăng
 Thương cho chú Cuội chị Hằng
 Bao công thấp sáng ánh trăng đêm rằm

Diễn đàn đã gần hai năm
 Trò chơi rờng rấn vào thăm hỏi nhà
 Không còn mấy chỗ diễn ra
 Bởi con Cô Vít bay qua bất ngờ

Tiết trời tháng bảy vào thơ
 Ngưu Lang Chức Nữ bây giờ gặp nhau
 Mưa rơi khoan nhặt sắc màu
 Gió lùa cảm xúc nát nhàu ruột gan

Thương cha nhớ mẹ nông nàn
 Lời ăn tiếng nói bảo ban sớm chiều
 Giữ tròn đạo hiếu tình yêu
 Nghĩa tử nghĩa tận bao điều vẫn vương

Xá tội vong nhân đạo trường
 Âm dương hòa hợp tình thương ngập tràn
 Việc làm tình nghĩa thế gian
 Âm lòng cha mẹ thiết bàn Tổ tiên

Tháng Ngâu dấu ấn mẹ hiền

Cái dây sợi nhớ đoàn viên âm trần
Cô Vi cản trở phân vân
Không về cha mẹ ngàn lần thứ tha

Phù cho thế thái chan hòa
Gia đình hạnh phúc Quốc gia thái bình.

Tác giả: Nguyễn Chí Dựng

Ngày 08/8/2021

*

Công Đức Mẹ Cha

Vai cha như ngọn núi
Tay mẹ tựa tán cây
Khi thân con mệt mỏi
Sẽ luôn tìm về đây
Cha!

Con ngồi đôi vai ấy
Con hướng nhìn xa xa
Dường như bao vất vả
Đè nặng lên vai cha
Mẹ!

Con ở vòng tay mẹ
Con liền thấy ấm êm
Như tán cây thả nhẹ

Muốn ôm con êm đềm
Cha ơi!
Tấm lưng rường Thái Sơn
Thật quả là vĩ đại
Mẹ ơi!
Nguồn sữa chảy Trường Giang
Thật mát mẽ thanh thanh!
Con sao thể đáp hết
Những ân dưỡng sinh thành ?
Cha đôi lấy nếp nhăn
Cho con tuổi xuân đẹp
Mẹ đôi lấy tàn tảo
Cho con cuộc sống no
Xin Người!
Tha thứ cho con
Ngẫm nghĩ ân dưỡng này là hiển nhiên
Đã quên cảm động quên liền cảm ơn!

Tác giả: Phượng Ngô, 7.8.2021,
Diêm, TP Bắc Ninh

*

孟兰夜

孟兰夜躺想

床上明月光

我的心向母
孝字还没完

Phiên âm:

VU LAN DẠ

Vu Lan dạ thảng tưởng
Sàng thượng minh nguyệt quang
Ngã đích tâm hướng mẫu
Hiếu tự hoàn một hoàn

Dịch thơ:

Đêm Vu Lan

Đêm Vu lan về con nằm nhớ
Ánh trăng chiếu rọi sáng đầu giường
Tâm con bỗng nhớ mẹ vấn vương
Chữ hiếu chưa tròn, sầu thê lương.

Tác giả: Phượng Ngô, 7.8.2021,
Diêm, TP Bắc Ninh

Kệ Thánh Tăng Xuất Hạnh

Tôi đã thấy biết bao người giàu có
 Chưa bao giờ từ bỏ tánh tham lam
 Vẫn mãi mê ham của cải bạc vàng
 Vẫn khao khát chạy hoài theo khoái lạc

Tôi đã thấy biết bao là vua chúa
 Chưa bao giờ an phận với giang san
 Dẫn biên cương giáp bốn biển ngút ngàn
 Vẫn muốn nữa, muốn biên thù rộng mãi

Người thế gian, từ bản dân, vua chúa
 Trước tử thân, tâm vẫn còn tham
 Tiếc công danh, tiếc sự nghiệp chưa thành
 Nhưng phải bỏ, tay buông xuôi, nhắm mắt

Quanh người chết bao người than, kẻ khóc
 "Hỡi người thân! Sao vội bỏ ra đi "
 Trong áo quan người nằm đó im lìm
 Lửa thiêu đốt, xác thân thành tro bụi

Mang theo gì, trên mình manh vải liệm!
 Còn lại chi, bia mộ khắc đôi hàng!
 Dầu muốn về trở lại cõi trần gian

Nhưng phải chịu tái sinh theo nghiệp định

Người còn sống đang tranh giành thừa kế
 Kẻ chết này chỉ có nghiệp đem theo
 Khi ra đi tay trắng chẳng mang gì
 Bỏ con cái, bạn đời cùng của cải

Bách niên đại thọ bạc tiền nào mua nổi
 Biển ngọc rừng vàng sao tránh khỏi già nua
 Lời thánh nhân nhắc nhở lẽ Vô Thường
 Ngán ngủi lắm, kiếp người, nên ghi nhớ!

Bạc có trí quán tưởng luôn sự chết
 Phúc lâm chung tâm bình thản an nhiên
 Kẻ phàm phu không quán tưởng thường xuyên
 Nên phúc cuối lâm chung đầy sợ hãi

Trí tuệ quý hơn tiền tài của cải
 Trí tuệ giúp người đạt được quả Vô Sanh
 Kẻ si mê biết bao kiếp đạt thành
 Trôi nổi mãi trong luân hồi vô tận

Từ bào thai người sanh về cõi khác
 Tiếp tục hành trình đi mãi không thôi
 Còn vô minh nghiệp quả trói thân mình
 Hết sanh - tử, tái sinh vòng lẩn quẩn

Như kẻ cướp bị luật đòi phân xử
 Nghiệp chúng sanh, luật nhân quả nghiêm minh
 Để đòi sau, nghiệp cũ bước theo mình
 Trở quả dữ, khổ người gây ác nghiệp

Dục lạc ngũ trần, vị ngọt ngon thơm ngát
 Làm động lòng, làm xao xuyên tâm can
 Thấy hiểm nguy trong vị ngọt ẩn tàng
 Làm ăn sĩ, tôi sống đời thanh thản

Kiếp người mong manh như nhánh cây đầy trái
 Gió rụng cành, trái xanh, chín, rụng rơi !
 Bởi hiểu thế, tôi đắp y cạo tóc
 Làm Tỳ Ngưu vui đạo sống thanh bản. /.

Tác giả: Hạnh An,
 2021, Tỉnh Đồng Nai

*

MƯỜI ƠN

Thứ nhất ơn mẹ của ta
 Chẳng cần nói ra thì ai cũng biết
 Chín tháng mang thai cực sao nói hết

Đi đứng nằm ngồi khó nhọc khôn cùng
 Thứ hai ơn mẹ vô chùng
 Sinh con đau đớn hãi hùng biết bao
 Máu me lênh láng tuôn trào
 Sinh mạng của mẹ khác nào trứng treo
 Thứ ba ơn mẹ bao nhiêu
 Nuôi con thơ dại hao mòn xác thân
 Nhan sắc giảm xuống vài phần
 Soi gương chải tóc chẳng cần vì con
 Thứ tư ơn mẹ như non
 Giặt giũ ô ứ của con chẳng sòn
 Hong khô chần chiếu màn mùng
 Quần áo lót tã mẹ nào kêu ca
 Thứ năm ơn mẹ bao la
 Nuôi con khôn lớn lên ba lên mười
 Cạn kiệt dòng sữa trong người
 Chắt bao sữa mẹ được người con ngoan
 Thứ sáu ơn mẹ lo toan
 Tiền ăn, tiền học chi tiêu hàng ngày
 Miễn sao con được đẹp tươi
 Giành được điểm mười là mẹ thấy vui
 Thứ bảy ơn mẹ của tôi
 Dạy từng nét chữ rạng ngời tương lai
 Để cho con được thành tài
 Giúp ích cho đời mẹ cũng thấy vui
 Thứ tám ơn mẹ cho lời
 Dạy ăn dạy nói ở đời cho hay

Nói lời ái ngữ hàng ngày
 Cũng là nét đẹp nên người thành công
 Thứ chín ơn mẹ vun trồng
 Dựng vợ gả chồng cho cả bầy con
 Bao giờ con được vuông tròn
 Lòng mẹ mới hết héo hon u sầu
 Thứ mười ơn mẹ bao nhiêu
 Đi xa mẹ nhớ còn cào ruột gan
 Mong sao con được bình an
 Thì mẹ mới thấy an nhàn thanh thoi.
 Lòng mẹ ví tựa biển trời
 Làm con phải biết trả mười ơn sâu.
 Thu về lác đác mưa sầu
 Vu Lan báo hiếu con mau tìm về.

Tác giả: Nguyễn Kiên
 Vu Lan kiết hạ, 2021

*

Nhớ Cha

Trà đêm độc ẩm nhớ Cha
 Một mình che chở cả nhà bao năm
 Gặp thời bao cấp khó khăn
 Lo ăn lo học tám con đủ già!
 Tháng năm lạng lẽ trôi qua
 Ba năm năm mãi mãi xa Cha rồi

Những năm đạn lạc bom rơi
 Cha chắn cửa lũ con ngồi phía trong

Hầm sâu bom nổ sắp tung
 Nhìn Cha phờ phạc rung rung cõi lòng.
 Khách xa bệnh nặng ngóng trông
 Mời cha cứu giúp mừng mong thấy người,
 Lương y - Từ mẫu con ơi...
 Lời Cha dặn lúc cuối đời khắc ghi
 Cha ơi tử biệt sinh ly
 Đạo Trời có đến có đi - lẽ thường
 Cầu mong Cha được Thiên Đường
 Tiếp đời tu tập yêu thương muôn loài
 Thành thời nhẹ gót bông lai
 Trần gian ô trược con hoài nhớ Cha ...

Hà Nội, 2/8/2021

Tác giả Nguyễn Hồng Nho
 Xuân Đình, bắc Từ Liêm, Hà Nội

*

Vu Lan Nhớ Mẹ

Tám năm thâm thoát trôi nhanh
 Mẹ về đất Phật con thành mồ côi
 Mười lần sinh nở...hết đời

Cam lai khổ tận nghĩ rơi lệ nhòa
 Cơi trầu con cất trên nhà
 Cối đồng Mẹ bỏ đi xa ...ai dùng?
 Quạt điện con phủ ni lông
 Như Người đi vắng mãi không thấy về
 Quy y giấy Diệp Bồ Đề
 Chứng danh Phật tử Mẹ về Tây Phương
 Chiếc hòm gỗ nhỏ thân thương
 Tài sản duy nhất Mẹ nhường ai đây?
 Mẹ đi nhẹ gót đường mây
 Trời cao che chở đất dày đón đưa
 Vu lan cúi lạy kính thưa
 Cháu con hướng thiện Mẹ vừa lòng vui.
 Mong hương linh nhẹ của Người
 Sớm siêu thoát dưới Phật đài nghe kinh
 Nam Mô A Di Đà Phật

Tác giả: Hồng Nho, 3.8.2021
 Xuân Đình, bắc Từ Liêm, Hà Nội

*

TÌNH MẸ TÌNH CHA

Thu về nắng nóng lìa xa
 Tiết trời man mát thật là dễ thương
 Vu Lan tháng bảy lẽ thường

Chu kỳ quy luật vẫn vương trở về

Âm trầm hòa quyện thôn quê
 Tình xưa nghĩa cũ tràn trề sắt son
 Công cha nghĩa mẹ lo tròn
 Ông bà chăm chút cháu con chú dì

Động lòng cảm nhận khắc ghi
 Suốt đời in đậm tông chi họ hàng
 Cha mẹ cánh cửa mở mang
 Để cho con cháu giàu sang sau này

Chăm lo đồng ruộng cấy cày
 Cái ăn cái mặc cả ngày lẫn đêm
 Kiếm tìm công việc làm thêm
 Cũng vì cuộc sống êm đềm các con

Nếu ai cha mẹ vẫn còn
 Thời gian bớt chút chăm nom sớm chiều
 Không còn bố mẹ kính yêu
 Nghĩ về quá khứ dành nhiều phần con

Cuộc đời quanh quẩn lối mòn
 Vì con vì mẹ héo hon sức người
 Thế mà vẫn cứ vui tươi
 Bởi hoàn ý nguyện nụ cười nở hoa.

Tác giả: Nguyễn Chí Dũng

Ngày 05/8/2021

*

VÒNG QUAY TRẦN THẾ

Vu Lan... ngày báo hiếu
Ơn dưỡng dục... mẹ cha
Người chủ chốt ... trong nhà
Nuôi dạy ta... khôn lớn

Từ mớ rau... con lợn
Hay nải chuối... con gà
Lòng rộng mở... bao la
Cũng giành cho... ta hết

Lớn lên... con giống hết
Giúp cắt cỏ... chăn trâu
Chăm sóc lúa... hoa màu
Quét dọn sân... nhà cửa

Cố gắng... là chỗ dựa
Nâng cha mẹ... tuổi già
Không lảm bảm... kêu ca

Thành đứa con... bất hiếu

Luôn được khen... tuyệt diệu

Hiếu nghĩa với... mẹ cha

Kính trọng giúp... ông bà

Nuôi dạy chăm... con cái

Con sống sao... cho phải

Khi cha mẹ... về già

Lần lượt đến... với ta

Vòng tròn quay... trần thế.

Tác giả: Nguyễn Chí Dựng

Ngày, 04/8/2021

*

TÌNH MẪU TỬ

Ai mà chẳng có mẹ cha

Trông lên lại có ông bà tổ tiên.

Con dâu con rể thảo hiền

Con trai con gái chẳng phiền phức chi.

Cuộc đời cứ thế mà đi

Có gì va vấp kiên trì là xong.

Mẹ cha một dạ cầu mong

Cháu con thành đạt trong lòng ấm yên.

Mẹ cha không đòi hỏi tiền
Chỉ cần chữ HIẾU gắn liền bên con.
Vợ chồng hạnh phúc sắt son
Thế là HIẾU NGHĨA vẹn tròn đôi nơi.

Quan tâm cháu chất rạng ngời
Thương con tất bật một thời tuổi xuân.
Mẹ cha công sức muôn phần
Xây nên tổ ấm tình thân hiền hòa.

Mẹ là "Phật sống" trong nhà
Giúp ta thân thiện chan hòa tình thương.
Giúp ta ý chí lập trường
Giúp ta nền nếp kỷ cương trong đời.

Ta nguyện hứa trước đất trời
Sống chọn chữ HIẾU, vâng lời mẹ cha!

Tác giả: Nguyễn Chí Dũng

Ngày 2021

*

VU LAN VỀ CON LẠI NHỚ MẸ CHA

Gió thu xào xạc lá vàng bay
 Lòng con se sắt lệ vui đầy
 Ngày xưa hoa đỏ giờ hoa trắng
 Nỗi nhớ khôn nguôi những tháng ngày.

Vu lan đến rồi mẹ biết không?
 Mọi người vui nhận cánh hoa hồng
 Riêng con buồn tủi cảnh hoa trắng.
 Dõi mắt xa tìm lệ chò trông.

Con lại nhớ về ký ức xưa
 Sân chùa nhạt nắng lá vàng thưa
 Mâm cơm dâng mẹ nơi cửa Phật.
 Và nén hương trầm khói đong đưa.

Mẹ ơi, đã mấy mùa thu đến.
 Biết con đứng tựa vén rèm thưa.
 Đêm đêm khắc khoải nhìn ra cửa.
 Ngóng cảnh thiên âm mẹ về chưa.

Con xin dâng mẹ một đóa hồng.
 Vu Lan báo hiếu phận làm con
 Sướng vui hạnh phúc khi còn mẹ
 Chữ hiếu đừng ai để mẹ buồn.

Mẹ sắp về rồi, hỡi mẹ ơi!
Dương gian vẫn đẹp nắng thanh trời.
Vu lan tháng bảy con mong mẹ
Một chút thành tâm rước mẹ ngồi...

Tác giả: Hồng Hồng (Trần Thị Tơ), 2021,
ĐT: 0971023709,
Số nhà 11/4 đường số 10
Phường Bình Hưng Hòa b,
Quận Bình Tân,
TP HCM

*

VU LAN NHỚ CHA MẸ

Giật mình thức giấc nửa đêm
Bỗng nghe giun dế ở bên vườn nhà
Bồi hồi nhớ tới mẹ cha
Mấy chục năm trước đã xa cõi trần

Vu lan về đã bao lần
Là bấy nhiêu bận cõi trần vắng cha
Là bao tháng bảy mẹ xa
Chúng con khẩn vái hương hoa cúng người

Bơ vơ con sống trên đời
 Công lao dưỡng dục con thời khắc ghi
 Công cha núi Tản Ba Vì
 Nghĩa mẹ biển cả sánh chi cho bằng

Hàng năm tháng bảy ngày lành
 Khói hương bên mộ lòng thành kính dâng
 Hương thơm lan toả mộ phần
 Mong hồn cha mẹ cõi âm an bình.

Tác giả: Đỗ Lương Điền

Nguyên giảng viên ĐH NN2

7/246 Đường Xuân Đình Q.Bắc Từ Liêm HN, 2021,

DD 0983410548

*

VỀ QUÊ

Về tìm một dáng lưng còng
 Mẹ ta vất vả trên đồng làng quê
 Về tìm lại thú đam mê
 Ngày xưa chuyên, chốt, đánh que chiều chiều
 Về tìm lại những cánh diều
 Tung tăng chạy nhảy bao điều trẻ thơ
 Về tìm lại những ước mơ

Bao năm ấp ủ trông chờ, đợi mong
 Về tìm lại những chiều đông
 Khói lam chiều tỏa bếp hồng lửa rơm
 Về tìm lại bát cơm thơm
 Đắm mồ hôi nhớ công ơn U, Thày
 Về tìm lại dáng vai gày
 Cửa cô hàng xóm tháng ngày nhớ nhung
 Về tìm tiếng trống tùng tùng
 Giục chân nhanh bước tung bừng trường quê
 Biết bao ký ức ủa về
 Xa quê càng thấy say mê nhớ hoài.

Tác giả: Đỗ Lương Điền

*

CÔNG ƠN CỦA MẸ

Mẹ ta quý nhất trên đời
 Mẹ hy sinh suốt từ thời thanh xuân
 Bao năm vất vả gian truân
 Mẹ quên lo cả bản thân chính mình
 Suốt đời lam lũ hy sinh
 Cho chồng con được hiển vinh mẹ mừng
 Khó khăn, vất vả đã từng
 Dù cho xuống biển, lên rừng quản chi
 Bây giờ mẹ đã ra đi
 Các con nay chẳng thiếu gì mẹ ơi

Chỉ thiếu mẹ quý trên đời
 Chúng con luôn nhớ những lời mẹ răn
 Mẹ dạy cách sống, làm ăn
 Giao tiếp, cư xử ân cần gần xa
 Công ơn của mẹ bao la
 Nén tâm nhang nhớ mẹ cha sinh thành.

Tác giả: Đỗ Lương Điền

*

OAN HỒN NGÀY VU LAN

Oan hồn của bệnh ung thư
 Lang thang chẳng biết bây chừ kêu ai
 Các quan chức đang bận hoài
 Còn đi gõ cửa các ngài cao hơn
 Mang quà biếu tết Vu lan
 Cho các ma sống – kêu oan vụ này
 Chót liều chàm đã nhúng tay
 Có để chạy chọt xem may chút nào
 Vu lan đất thấp trời cao
 Hồn ung thư biết nơi nao để cầu?

Tác giả: Đỗ Lương Điền

MẸ

ĐI tìm hạnh phúc ở muôn phương
 KHẮP chốn trần gian mọi nẻo đường
 THỂ thái nhân tình luôn biến đổi
 GIAN truân vất vả có tình thương
 KHÔNG quản khó khăn và khổ sở
 AI ai cũng trải mọi luân thường
 TỐT đẹp tương lai đầy rộng mở
 BẰNG cả tấm lòng luôn vấn vương
 MẸ là vĩ đại để noi gương

Tác giả: Đỗ Lương Điền

*

CHA

GÁNH vác việc nhà dậy các con
 NẶNG nề vất vả gắng vuông tròn
 CUỘC vui tạm gác lo gia bản
 ĐỜI sống yên lành dạ mới an
 KHÔNG thiết giàu sang và phú quý
 AI từng bươn trải lúc gian nan
 KHỔ đau một dạ xây nhà ấm
 BẰNG cả sức mình vượt lũ lam
 CHA là sao sáng ở trần gian.

Tác giả: Đỗ Lương Điền

*

VU LAN

Vu Lan ngày lễ dân gian
 Đậm màu Phật giáo chứa chan tình người
 Khuyên ta sống ở trên đời
 Nghĩa tình trọn vẹn thắm tươi, mặn nồng
 Khi cài hoa trắng, hoa hồng
 Mọi người hãy tự nhủ lòng sâu xa
 Chân thành yêu kính mẹ cha
 Dù là đang sống hay là về âm
 Nêu cao trách nhiệm, lương tâm
 Tri ân Tiên tổ mười phân vẹn mười
 Cúng người đã khuất bóng rồi
 Chẳng cần vàng mã ngất trời đốt đi
 Không nên cổ bái uy nghi
 Cũng đừng bói toán làm chi tốn tiền
 Tránh điều ác, làm điều hiền
 Kính thường danh vọng, bạc tiền bất minh
 Hiểu lòng cha mẹ của mình
 Sống sao hiếu thảo, nghĩa tình đậm sâu
 Luôn luôn tâm niệm trước sau
 Không làm bố mẹ buồn đau lệ nhòa.
 Tiên chi phung phí gàn, xa
 Nên dùng để tặng mẹ, cha của mình.

Tác giả: Nguyễn Văn Thọ

Cán bộ ngoại giao – Nghỉ hưu, 2021

DD: 0902294881

VÔ TÂM

Khi còn trẻ sống vô tâm
Chẳng hề biết bố mẹ cần gì ta
Đôi khi đơn giản bỏ qua
Khi nghe các cụ xuýt xoa phàn nàn
Mải mê công việc cơ quan
Mặc cho bố mẹ lo toan việc nhà
Nể con nhịn chẳng nói ra
Ngày ngày vò vố hai già chăm nhau
Về thăm bố mẹ ốm đau
Vài ba câu chuyện trước sau đi liền
Đến khi vợ cận ngày sinh
Vội về đón mẹ giúp mình chăm nom
Ông bà chấp nhận giúp con
Bà đi ông phải héo hon ở nhà
Giờ đây tuổi tác đã già
Già rồi mới hiểu sâu xa lẽ đời
Ăn năn hối lỗi muộn rồi
Mẹ cha ta đã về Trời còn đâu
Ước gì đời có kiếp sau
Để chăm bố mẹ dài lâu chu toàn.

Tác giả: Nguyễn Văn Thọ, nt

*

ĐẠO THIÊNG

Tiết thu sang
 Vu lan bùng ánh đạo
 Quay đầu về bờ hiếu, miền thương
 Chim én nhỏ đông giá tìm tổ ấm
 Thân này đây trọn vẹn có mẹ cha,
 Chân đạp gai sánh sao chợ đời mẹ rong ruổi,
 Núi ngả, đồi nghiêng có bằng sóng gió đời cha
 Thân này ấm tâm cha mẹ ấm
 Sông kia cạn chẳng cạn nỗi yêu thương
 Nay đạo hiếu con làm đèn chân lý
 Cha mẹ hiện tiền, Phật tại thế nhân gian,
 Bông hồng thấm ngả đầu trên ngực áo
 Nghe tim con thỏn thức nỗi sướng vui,
 Ôn sinh thành lá thu rơi chẳng xuê
 Mượn bóng đạo thiêng gửi cha mẹ bình an...

Tác giả: Nguyễn Thuận, 04.08.2021

Diêm, TP Bắc Ninh.

*

VU LAN MÙA BÁO HIẾU

Trời mưa bong bóng phật phồng

Chẳng còn cha mẹ mệnh mông nỗi buồn
 Vu Lan báo hiếu lệ tuôn
 Con chưa đền đáp suối nguồn yêu thương

Nhìn lên di ảnh song đường
 Tim khò nhói buốt niềm vương dăng trào
 Năm này ôi thật chênh chao
 Cô Vy nó mãi lượn vào nước ta

Lâm than cảnh khổ bao nhà
 Vương phiền nước mắt lệ sa đôi hàng
 Ngồi nhà xin chớ hoang mang
 Nước mình hết dịch rộn ràng lễ ơn

Rằm nay tháng bảy sắc vờn
 Cảnh chùa hương ngút tràn cơn nhớ về
 Vong hồn còn mãi sơn Khê
 Trường chay an lạc mọi bề gắng công

Cài lên ngực trái hoa hồng
 Trắng màu tinh bạch vì không bên đời
 Bóng ngài lan tỏa muôn nơi
 A DI ĐÀ PHẬT tuyệt vời chứng minh

Vu Lan báo hiếu lặng mình
 Mong người cõi lạc nghe kinh phủ đầy
 Bóng hình như những vầng mây

Toả lan thanh tịnh vui vầy gặp con.

Tác giả: Hoàng Kim Huế, 2021

*

VU LAN BÁO HIẾU
SONG THÂN

Đâu còn hai tiếng Mẹ ơi
Xót xa buồn tủi rồi bờ hôn con
Công Cha nghĩa Mẹ hao mòn
Bây giờ nhìn mảnh trăng non héo sầu

Dặm trường thao thức canh thâu
Song thân vắng bóng trên đầu nặng tang
Vu Lan lệ chảy hai hàng
Hiếu thời chưa trả người sang phương nào

Tuôn trào cảm xúc nôn nao
Cô Vi chưa hết cơn cào ruột gan
Quyết tâm không để lây tràn
Cho ngày lễ lớn tỏa lan muôn người
Dâng ngài nhiều đoá hoa tươi
Khói hương nghi ngút tận mười cõi xa
Cầu kinh ước nguyện cả nhà
Mong thời cha mẹ ngân nga cõi trời

Ngày rằm tháng bảy ai ơi
Cùng nhau cầu nguyện bao lời nhớ ghi
Chiều thu con bỗng ước gì
Có cùng cha mẹ vui chi hơn bằng.

Tác giả: Hoàng Kim Huế, 1/8/21

Số điện thoại: 0934866415.

Quận Sơn Trà, Đà Nẵng

*

VU LAN MÙA BÁO HIẾU

Thơ trái tim

Cha ... Mẹ

Ra đi ...lặng lẽ

Vu Lan báo hiếu lại về

Hương ngút ngàn cõi dạ lê thê

Con vẫn nhớ in lời người dặn mãi

Luôn hướng tâm lòng nguyện ước nghĩa ân tình

Khát vui cười trơ trọi lặng thinh

Trông vắng tràn coi mắt lệ

Ngày rằm chiều bóng xế

Tưởng niệm song thân

Bỗng bản thân

Thổn thức

Ngực.

Tác giả: Hoàng Kim Huế, 1/8/21

*

VU LAN BÁO HIẾU

Trời thu tháng bảy đến rồi
Mây giăng đỉnh núi bồi hồi nhớ thương.
Ngậm ngùi lòng dạ vấn vương
Mùa vu lan đến cúng dường sẻ chia.

Cõi tiên mẹ đã đi về
Bông hoa trên áo tái tê con cài
Mẹ về với chốn bồng lai
Hương hồn thanh tịnh tọa đài bông sen.

Giã từ trần tục bùn đen
Vu Lan về với cửu tuyền ngàn năm.
Cõi lòng ghi dạ nhất tâm
Cầu cho hiện mẫu ngàn năm cõi thiên.

Xin cho con cháu bình yên
Ngàn lời khẩn nguyện tâm hiền sáng trong
Thỏa lòng cha mẹ ước mong
Vu Lan báo hiếu động lòng nhớ thương.

Sống đời trần tục hiền lương
 Đáp đền công đức cúng dường quan âm.
 Niết bàn là cõi ngàn năm
 Thiên thu an lạc trăng rằm sáng soi.

4-8-2021

Tác giả: Nguyễn Chơn

VU LAN BÁO HIẾU

Con về thăm mẹ chiều nay
 Nghĩa trang heo hút mây bay ngập ngừng
 Chợt nghe lá khóc rung rung
 Hàng cây xao xuyến gió rung hững hờ
 Một mình bên mộ bơ vơ
 Hình như bóng mẹ đứng chờ bên con
 Nhìn làn khói tỏa lên non
 Lời ru vắng vắng vẫn còn đâu đây
 Nhớ ngày đói rách vai gầy
 Bát cơm manh áo nặng đầy âu lo
 Đông con mẹ tựa thân cò
 Ngày đêm vất vả lần mò miếng ăn
 Vượt lên gian khổ khó khăn
 Củ khoai củ sắn nhọc nhằn gọi tên
 Thế là con đã lớn lên
 Xa vòng tay mẹ ấm êm tháng ngày

Bây giờ con đã về đây
 Nhìn lên di ảnh mắt cay lệ nhòa
 Sương chiều như thể lệ sa
 Đặt trên bia đá đóa hoa dịu dàng
 Ân tình của mẹ con mang
 Như dòng suối mát nơi ngàn núi cao
 Nghĩa tình sáng tựa như sao
 Mênh mông biển cả biết bao ân tình.

Tác giả: HỒNG ĐẶNG,
 Nam Định, 04/8/2021

*

NỢ MẸ KIẾP NÀY

Ngày vu lan bóng mẹ hỡi đâu rồi
 Nếu có thể xin cho tôi điều ước
 Sẽ làm tất cả những gì chưa được
 Cho mẫu thân đau nát sứt lòng này

Mong mỗi nhiều năm lấy một vòng tay
 Trả ơn nghĩa mỗi ngày mẹ từng gánh
 Nếu như có thể về nơi âm cảnh
 Thay mẹ hiền nơi hoang lạnh cô liêu

Thân mẫu ơi con nợ mẹ thật nhiều
 Nợ chín tháng tiêu điều thân ngà ngọc

Nợ máu mủ khi con vừa bật khóc
 Điệu ca dao trần trọc khúc ru hời

Tấm thân gầy trua hạ mẹ hong phơi
 Để con trẻ cả đời râm bóng mát
 Nợ làn gió những đêm hè tay quạt
 Dòng sữa thơm con thèm khát tháng ngày

Mẹ đi rồi con trẻ mới sực hay
 Cả thế giới trên đời này chỉ mẹ
 Lòng thất quặn nhìn con thơ vấp té
 Lúc còn hồn khe khẽ bảo con thương

Mẹ âu lo khi con lạc lối đường
 Đôi mắt mẹ nặng vương màn sương sớm
 Mẹ chiều cả những khi con nghịch ngợm
 Nén giọt lòng rơm rớm lệ tràn mi

Đã vì con hy sinh tuổi xuân thì
 Dìu con bước từ khi vừa chập chững
 Mẹ lặng lẽ tìm cho con chỗ đứng
 Bước vào đời tương lai vững ba chân

Mẹ đã đi rời khỏi chốn bụi trần
 Con chưa trả nghĩa ân người ban tặng
 Đền đáp mẹ chỉ vành khăn tang trắng
 Vu lan về lệ thấm mặn vành môi

Tác giả: HƯƠNG BIÊN

Quảng Ngãi, 05/8/2021

*

MÃI ĐƯỢC YÊU

Tiếng khóc chào đời đã được yêu
Nghĩa tình mẫu tử mãi thương nhiều
Đôi dòng sữa mẹ nuôi con lớn
Vọng hát lời ru thấm những điều.
Ai đó trong đời còn có mẹ
Xin đừng để mẹ sống cô liêu
Đèn trời soi xét từng lời nói
Đất biết ân cần với mẹ yêu.

Tác giả: Trần Bấy

Gia Bình, 04/8/2021

*

Chiều Thu Cảm Phật

Cuối hạ sen tàn hương thoảng bay
Hiu hiu gió thổi phủ sương dày
Hoàng hôn bảng lảng chiều quện nhớ
Tích cũ Kiên Liên phá ngục vây

Đạo hạnh làm người luôn nhớ lấy
 Công cha nghĩa mẹ thường đắp xây
 Vì con tạo tội "thôi" đành chịu
 "Gánh mẹ" công lành lậ Thế Tôn.

Tác giả: Nguyễn Văn Thúc
 05.08.2021, Diêm, TP Bắc Ninh

*

MỖI MÙA THU

MỖI thời Hạ tắt tiếng ve
 THU vàng bông cúc bên hiên se lòng
 CHA thêm một chút lưng còng
 MẸ thêm tàn tảo, mong con nên người...
 MỖI khi Cha Mẹ mỉm cười
 GIÀ thêm một chút phần mười còn đâu
 CON đưa tay...hứng mưa ngâu
 THÊM ơn Cha Mẹ dải dầu vì con...
 MỖI lần đón Tết Vu Lan
 BIẾT rằng Cha Mẹ đã toan lá vàng
 XA dân con, cháu, họ hàng
 NGƯỜI theo về cội, mang gì đi đâu?
 MỘT đời cuộc bẫm cày sâu
 MAU qua như thể bóng câu chiều tà
 MỖI THU CHA MẸ MỖI GIÀ
 CON THÊM MỖI BIẾT XA NGƯỜI MỘT MAU!

Tác giả: Đồng Thành (Hoàng huy Thủy)

Hung Yên, 06/08/2021

*

CHA TÔI

Mẹ về theo gió heo may
Đêm trăng chỉ một bóng gầy cha tôi
Tình còn khát ở bờ môi
Đời như mé lở, bãi bồi sông sa

Mẹ đi khi chưa kịp già
Giường đơn gói lạnh để cha gầy mòn
Hao hư ngày tháng năm tròn
Ôm bao kỷ niệm vẫn còn đầy vơi

Cha buồn chẳng khóc cha ơi
Bao nhiêu nước mắt nuốt đời thành no
Thương cha chở nặng chuyên đò
Bỏ quên mỗi lái, dẫn đò lời thề

Ru câu Lục Bát vụng về
Nghe trong tiếng nác vừa khô vừa nồng
Ngủ đi con! Mẹ ngoài đồng
Nửa còn dối, nửa thật, lòng quặn đau.

Tác giả: Nguyễn Quỳnh, 2020, Gia Bình

*

VU LAN NHỚ MẸ

Ngược xuôi năm tháng mỗi mòn
Ruộng sâu đồng trũng có còn cá cua?
Heo may thổi ngược gió mùa
Mẹ tôi “sung chát đào chua” lưng đeo

Tháng ba nào cũng đói nghèo
Lãng quên buổi chợ thuê treo nợ nần
Tìm đâu hạt gạo trong ngân?
Hạt cơm công sản nổi bàn hàn qua

Bữa ăn dưa muối tương cà
Nắng chàm xác nắng, nước da nhuộm màu
Đất vằn dưới đất mà đau
Đời vằn thân mẹ đủ nhàu tiếng ve

Sương rơi trắng nổi sau hè
Trăng sa vít bóng ngọn tre cong oằn
Đêm về thất lại tấm khăn
Rảnh rang chỉ thấy nổi trần trở đời!

Tác giả Nguyễn Quỳnh,

31/8/2020, Gia Bình, Bắc Ninh

*

CÔNG CHA NGHĨA MẸ MUÔN ĐỜI CON ƠN

Ai thì cũng có Mẹ, Cha
Trẻ nuôi con nhỏ khi già thác thân
Cả đời lam lũ tảo tần
Gạn từng giọt sữa một phần máu xương

Dù đi hết cả muôn phương
Không ai bằng Mẹ yêu thương cho mình
Trọn đời một kiếp nhân sinh
Vì con tất cả thân mình tiếc đâu

Xin ai chơi đẽ Mẹ sầu
Đừng làm Mẹ khóc vì đau lòng
Ngược dòng dù đục dù trong
Cũng nên thờ Mẹ một lòng đó nghe

Có đi trăm núi ngàn khe
Thế gian đi hết xuân hè thu đông
Hỏi trời ai sánh được không?
Bằng cha gánh nặng đời công cha mình?

Hiếu trung phải vẹn nghĩa tình

Ồn dòng sữa Mẹ - nước sinh từ nguồn
Xin ai đừng để Cha buồn
Dạ đau tim thất châu tuôn lệ tràn

Dù con đi khắp thế gian
Không ai bằng Mẹ lòng tràn yêu thương
Dù con đi khắp muôn phương
Không ai gánh khổ đời thường bằng Cha

Tác giả: Nguyễn Tiến Lực,
05.08.2021, xã Trung Nghĩa,
TP Hưng Yên, T Hưng Yên

*

TÂM SEN

Sáng dậy ra hiên sen hỏi khê
Đêm vừa cụ ngủ có ngon không
Ngon thì có đó nhưng lo lắng
Chẳng biết miền kia có vất không

3.08.2021

Tác giả: QH

Vu Lan về trong đêm tĩnh

*

Đêm tĩnh Vu Lan về

Con nhớ cha nhớ mẹ
Nhớ mọi người
Thương chúng sinh
Nhớ tụng kinh
Làm lành
Nghe tiếng gió thoảng
Lòng không tái tê
Hết đêm nay
Ngày mai
Đêm dài
Ngày ngắn ngày vừa cứ qua
Vu lan về
Tụng kinh vàng người qua bến mê
Giải thoát

Tác giả: QH, 2.8.2021, Bắc Ninh

Chôi Tre Quét Nơi Thiên

Na mô tuổi già trẻ gái trai
Tâm thành cởi mở vui nơi thiên
Sáng ra nhẹ quét sân thiên
Như là quét hết lòng phiền, sớm vui

Tác giả: QH, 07.08.2021

Bắc Ninh

Ta có thể mượn bài kệ Kinh Pháp Cú để kết cho Chùm thơ mùa Vu lan báo hiếu
năm nay:

*“Không một hương hoa nào
Bay ngược chiều gió thổi
Chỉ hương người đức hạnh
Ngược gió khắp tung hay”*

NAM MÔ THẬP PHƯƠNG TAM BẢO CHÚNG MINH

NAM MÔ ĐẠI HIẾU MỤC KIÊN LIÊN TÔN GIẢ CHÚNG MINH!
